

BIOGRAFIE - JOHANNA KRUIT

Johanna Kruit werd geboren in Zoutelande (1940 - Zeeland) in een gezin van elf kinderen. Haar vader was boekhandelaar. Ze groeide op in een hoog huis achter de duinen. Vanuit haar zolderkamer kon ze nog net de zee zien. Als kind zwierf ze vaak langs het strand en door de duinen, en dat doet ze nog steeds.

Ze bezocht een paar jaar de Mulo en werkte vervolgens als verpleegster in een kindersanatorium. Na haar huwelijk met Henk, in 1962, verhuisde Johanna naar Biggekerke, waar ze nu nog steeds woont. Ze kreeg twee kinderen, waarvoor ze verhalen schreef, sprookjes-boeken maakte en liedjes verzong. Ook had ze een poosje een eigen jeugdrubriek in een regionaal blad.

In 1976 debuteerde ze bij de kleine, regionale uitgeverij WEL met de poëziebundel 'Achter een glimlach' (voor volwassenen).

Hierna verschenen nog een tiental bundels voor volwassenen, o.a. bij uitgeverij Holland en Thomas Rap.

Intussen ontwikkelde ze zich meer en meer als auteur van poëzie en proza voor jongeren. Haar eerste dichtbundel voor de jeugd verscheen in 1989: 'Als een film in je hoofd'.

Daarna verschenen meerdere bundels en publiceerde ze geregeld verhalen en gedichten in onder meer Vrij Nederland (De Blauw Geruite Kiel), Margriet, Okki, Taptoe, Mik-Mak en andere tijdschriften voor de jeugd. Bij uitgeverij Bakermat (België) verschenen tevens verhalen en boeken voor kinderen die net kunnen lezen.

Voor de dichtbundel 'Zoals wind om het huis' kreeg Johanna in 1996 een Vlag en Wimpel.

Er volgden nog vele bundels en boeken bij diverse uitgeverijen en ze maakte deel uit van diverse jury's (o.a. voor 'doe maar dicht maar', een landelijke poëziewedstrijd voor de jeugd)

De geboorteplek van Johanna Kruit speelt een belangrijke rol in haar werk: het waait en zingt en ruist in haar gedichten.

Samen met o.a. Leendert Witvliet, Wiel Kusters, Remco Ekkers en Ted van Lieshout wordt ze gerekend tot de zogenaamde Blauw Geruite Kiel-groep, die zich kenmerkt door een vrije manier van dichten.

Er is veel ruimte voor verwondering en het geheimzinnige in de gedichten van Johanna. Haar gedichten ademen de sfeer van het grensgebied tussen slapen en waken. Belangrijke thema's zijn: het besef van eeuwigheid en nietigheid en het verlangen naar geborgenheid en liefde.

In de gedichten staat vaak meer dan er staat. De ogenschijnlijk eenvoudige, kinderlijke taal verbergt een diepere inhoud die verwijst naar persoonlijke ervaringen. Haar laatste bundel 'De maan begon te schijnen' (poëzie voor de jeugd) verscheen bij uitgeverij Leopold - november 2002.

Johanna Kruit houdt van het contact met kinderen. Ze heeft drie kleinkinderen en ze bezoekt vaak bibliotheken en scholen, waar ze voorleest uit eigen werk, met de leerlingen praat en poëzieprojecten verzorgt, waarbij de leerlingen zelf op een speelse manier met de taal aan de slag gaan.
